

Винахід відноситься до теплоенергетики і може бути використаний в градирнях систем зворотного водопостачання.

Відомий спосіб охолодження води в бризкальній градирні, описаний в [1] (с. 10, рис. I.I, I – VI), включаючий подачу нагрітої води в градирню, розбризкування її в потік повітря, що втягується через повітрявхідні вікна, збирання охолодженої води в басейні і відвід споживачу. Недоліком цього способу є мале теплове навантаження градирні $q \cdot \Delta t < 40$, де q – густина зрошення не більше $4,7 \text{ м}^3/(\text{м}^2 \cdot \text{год})$, Δt – ширина зони охолодження, $8,5 \text{ К}$ (с. 13).

Відомий спосіб охолодження води в бризкальній градирні, використаний на Петрозаводській ТЕЦ [1] (с. 92 – 93), прийнятий нами за прототип. По цьому способу, включаючому подачу нагрітої води в градирню, розбризкування її в висхідний потік повітря, що втягується через повітрявхідні вікна, збирання охолодженої води в басейні і відвід споживачу, густина зрошення в периферійній частині градирні більша, ніж в центральній частині.

Ознаки прототипу збіжні з істотними ознаками заявленого винаходу – розбризкування води в висхідний потік повітря, що втягується через повітрявхідні вікна.

Недоліком способу відповідно до прототипу є мале теплове навантаження градирні внаслідок недостатнього охолодження води в периферійній частині з підвищеною густиною зрошення та зменшення кількості повітря, що втягується в градирню, обумовлене аеродинамічним опором більш густого дощу з повітрявхідними вікнами.

В основу винаходу поставлене завдання удосконалити відомий спосіб охолодження води за рахунок нового режиму розбризкування з метою підвищення теплового навантаження бризкальної градирні.

Поставлене завдання вирішується тим, що відношення діаметрів краплин d_{32} (по Заутеру) в периферійній і центральній частинах градирні задають в межах $0,5 – 0,8$.

Причинно–наслідковий зв'язок між сукупністю суттєвих ознак і технічним результатом, який можна досягти, такий.

Шар краплин над повітрявхідними вікнами створює аеродинамічний опір ΔP_1 висхідному потоку повітря. Водночас падаючі краплини (дощ) створюють аеродинамічний опір ΔP_2 поперечному потоку повітря в периферійній частині менший, ніж в центральній частині на величину опору дощу ΔP_2 , тому в периферійній частині їх краплини охолоджуються більшою масою повітря, чим в центральній частині. Це зумовлює нерівномірне нагрівання повітря. Холодне повітря в периферійній частині розбавляє більш гаряче в центральній частині, внаслідок чого підвищується густина повітря, зменшується тяга, ширина зони охолодження і, як наслідок, і теплове навантаження градирні.

Відповідно з винаходом діаметр краплин d_{32} в периферійній частині задають в межах $0,5 – 0,8$ від діаметру краплин d_{32} в центральній частині градирні. За рахунок цього досягається підвищення аеродинамічного опору шару краплин ΔP_1 коло повітрявхідних вікон і вирівнювання його з сумарним опором дощу ΔP_2 та шару краплин ΔP_3 в центральній частині ($\Delta P_1 = \Delta P_2 + \Delta P_3$). За рахунок цього забезпечується рівномірний розподіл повітря по поперечному перерізу градирні, збільшується ширина зони охолодження до $\Delta t = 10^\circ \text{C}$. При густині зрошення $q = 6 – 8 \text{ м}^3/(\text{м}^2 \cdot \text{год})$ теплове навантаження підвищується до $q \Delta t = 60 – 80$.

При відношенні діаметрів краплин d_{32} менш ніж $0,5$ суттєво збільшується краплинний винос із градирні. Використання уловлювачів краплин супроводжується збільшенням аеродинамічного опору градирні, зменшенням кількості втягуємого повітря, ширини зони охолодження води та теплового навантаження.

При відношенні діаметрів краплин d_{32} більше ніж $0,8$ не забезпечується вирівнювання аеродинамічного опору, внаслідок чого зменшується тяга, ширина зони охолодження та теплове навантаження градирні.

На фіг. зображений приклад здійснення способу. Градирня має в своєму складі корпус 1, водорозподільник 2, форсунки 3 і 4, повітрявхідні вікна 5, водозбірний басейн 6.

Нагріта вода поступає в розміщений в корпусі 1 водорозподільник 2. Внаслідок розпилення форсунками 3 в периферійній частині градирні і 4 – в центральній частині створюється шар краплин з різними діаметрами. Краплини охолоджуються повітрям, що втягується в градирню через повітрявхідні вікна 5, попадають в водозбірний басейн 6 для відводу споживачу.

Товщина шару краплин h вибирається за умови вирівнювання аеродинамічного опору $\Delta P_1 = \Delta P_2 + \Delta P_3$, де ΔP_1 , ΔP_3 – опір шару краплин з меншим і більшим діаметрами; ΔP_2 – опір дощу.

Таким чином, за рахунок розбризкування води з різними діаметрами краплин d_{32} в висхідний потік повітря, що втягується в градирню, досягається рівномірний розподіл повітря по поперечному перерізу градирні і підвищується її теплове навантаження.

